

เสียงสะท้อนจากการอบรมที่วังวิริยสารท นครนายก

- เรียนธรรมะมามากมาย พึ่งมาเรียนรู้จากอาจารย์สุภวรรณาว่า คนธรรมดาอย่างเรา ๆ ก็ไปนิพพานกับเขาได้ง่ายมาก ๆ ๆ เหมือนกัน สาธุอนุโมทนาบุญกับอาจารย์ค่ะที่เมตตาชี้แนะพาพวกเราสู่นิพพาน
- เรียนกับอาจารย์ ทำให้ดิฉันเข้าใจคำว่า “ทำความรู้สึกตัวทั่วพร้อม” และสามารถทำความรู้สึกตัวทั่วพร้อมได้ รวมทั้งรู้กลวิธีที่ทำให้ไม่คิดเรื่องต่างๆได้ ในขณะที่ทำสมาธิค่ะ กราบขอบพระคุณอาจารย์ ที่บูรณาการความรู้ในเรื่องการเจริญสติ ที่เคยกระจัดกระจายทีละตอนสองตอนมาขมวดรวมกัน ทำให้ดิฉันมีความกระจ่างมากขึ้น รู้ว่ากระบวนการให้เข้าถึง “มรรค” เพื่อการหมดทุกข์ทางใจนั้น ต้องทำอะไร
- ดิฉันเคยทำสมาธิแบบมีน ๆ เบลอ ๆ งง ๆ และหลับเป็นส่วนใหญ่ ไม่รู้แน่ชัดว่าต้องทำอะไร อย่างไร เหมือนไม่ได้อะไรกับเขาสักที จนมาปฏิบัติกับอาจารย์สุภวรรณา ทำให้รู้เรื่องการแยกผู้ดูออกจากสิ่งที่ถูกดูได้ชัดเจน เข้าใจง่ายมาก ทำให้มีความทุกข์น้อยลงค่ะ รู้สึกใจชื้น มีความหวังว่าเราก็มีสิทธิไปโคราช ขอนแก่น กับเขาด้วยเช่นกัน
- ขอบคุณอาจารย์สุภวรรณามากค่ะ ดิฉันเคยอบรมธรรมะมาหลายที่ หลายครูบาอาจารย์ พยายามปฏิบัติให้ได้เหมือนกับคนอื่น ๆ ที่เขาทำได้ แต่ก็ไม่ประสบความสำเร็จสักที จนมาพบกับอาจารย์สอนให้เข้าใจโดยมีตัวอย่าง รูปภาพ การเปรียบเทียบ ทำให้เข้าใจง่าย เป็นวิธีที่ทำให้เข้าถึงช่องว่างของใจได้ง่ายและกำจัดเจอรี่ที่เป็นตัวสาเหตุแห่งทุกข์ได้ง่ายจริงๆค่ะ ทำให้ใจของดิฉันโล่ง โปร่ง เบา สบาย นอนหลับดี ดิฉันโชคดีที่ได้พบกับท่านอ.สุภวรรณา และวันนี้ได้ฝึกดูพระอาทิตย์ได้แล้วค่ะ ที่จริง เป็นคนแพ้งแสงมาก วันนี้สามารถดูได้แล้ว ดีใจมากค่ะ ขอบคุณอาจารย์สุภวรรณาอีกครั้งค่ะ ที่ทำให้ชีวิตของดิฉันมีความสุขมากขึ้นทั้งทางโลกและทางธรรม
- สวัสดิค่ะอาจารย์ ดิฉันกลับถึงบ้านเรียบร้อยแล้วค่ะ ขอบคุณสำหรับความรู้ที่อาจารย์มอบให้แก่พวกเราค่ะ มีความสุขมากทั้งสามวันที่ได้ฟังการบรรยายของอาจารย์ค่ะ

- หนูเคยเห็นสภาวะนี้ตั้งแต่ตอนเด็ก จำได้ว่า ชอบทำให้เกิดสภาวะนี้ในท่านอนตะแคง ทำก่อนนอนบ่อยมาก ตอนนั้นชอบ เห็นว่ามันแปลกดี พอโตขึ้นก็ไม่ได้ไปสนใจสภาวะนั้นอีก ลืมแล้วด้วย พอมาอบรมกับอาจารย์ที่ยุวพุทธฯ ถึงรู้ว่า อ้าว...ก็เราเคยทำตั้งแต่ตอนเด็กแล้วนี่ ทำจนหลับไป ไม่รู้เลยว่านี่คือสภาวะธรรมชาติที่แท้จริง

หนูหมายถึงสภาวะ ช่องว่างของใจ หรือ นิพพานขมิลง ไข่มุคคะ สาธุคะ ถูกต้องคะ นี่เป็นสภาวะดั้งเดิมของมนุษย์ทุกคนที่เรียกว่า จิต/ใจเดิมแท้ ซึ่งเป็น ธาตุรู้มตะ ช่องว่างของใจ ที่ไม่มีอะไร สุกญฺยัง เรียบง่าย ดิตถินิตติน ไม่มีอะไรหือ หวาม്മแต่น้อย ทุกคนต้องเคยเห็นกันทั้งนั้นโดยเฉพาะเวลาที่อยู่ใกล้ชีวิตธรรมชาติ เพียงแต่ไม่รู้ว่ สภาวะนี้คืออะไร ไม่มีใครสามารถเอาสภาวะเรียบง่ายนี้มาประสานกับคำว่า นิพพาน หรือ พระเจ้า ได้ อาจารย์ก็ทำไม่ได้ หากไม่ได้มาซาโตริตด้วยตนเอง การซาโตริในปีที่แม่เสียชีวิตนั้นแหละที่ทำให้รู้ว่า สภาวะเรียบง่ายนี้คือนิพพาน นี่เอง อยากให้หนูมีความกล้าที่จะใช้คำว่า นิพพาน หน้อยนะคะ อาจารย์เป็นหัวหอกให้แล้ว ขอให้ช่วยกันใช้บ่อย ๆ เพื่อเอาอุดมคติเรื่องนิพพานกลับมาสู่สังคมชาวพุทธของไทยเราก็คะ หากเราทำกันได้เช่นนี้อย่างกว้างขวางละก็ ศาสนิกอื่นจะไม่สามารถคุกคามสถาบันพุทธศาสนาในเมืองไทยได้เด็ดขาด นี่คือการช่วยจรโลงพุทธศาสนาอย่างแท้จริงคะ สาธุ

- การอบรมปีนี้เข้มข้นมากๆ โดยเฉพาะท่านอาจารย์เน้นการปฏิบัติให้ผู้เข้าอบรมได้สัมผัสกับสภาวะช่องว่างของใจ คือช่องว่างระหว่างความคิด ซึ่งอาจารย์เน้นว่ คือ สภาวะนิพพาน(ขมิลง) ได้อย่างชัดเจนหมดข้อสงสัยโดยสิ้นเชิง และระหว่างปฏิบัติอยู่กับสภาวะนั้น ท่านอาจารย์ก็ยังได้ให้ปัญญาหัวหอกกำกับไว้ด้วยอย่างลงตัว ศิษย์สามารถนำสภาวะนิพพานขมิลง ไปปฏิบัติซ้ำๆบ่อยๆให้มีระยะเวลานานขึ้น ๆ ได้

- จากที่ท่านอาจารย์ได้นำพาทางไปสู่นิพพานให้กลุ่มธรรมมณฑลวังรีครั้งนี้ คาดว่าทุกคนได้รับความรู้ความเข้าใจเป็นอย่างดี อาจารย์สอนด้วยวิธีการที่เรียบง่าย มีรูปภาพให้เห็น มีการเปรียบเทียบที่เข้าใจง่าย ทำให้เข้าใจสิ่งที่เป็นนามธรรมได้ดีขึ้นมาก การปฏิบัติจึงง่ายขึ้นมาก มองเห็นทางไปนิพพานได้ชัดเจน รู้ว่ นิพพานอยู่ไม่ไกลเกินความพยายามของเราคะ ดิฉันหวังว่ จะได้รับความเมตตาจากท่านอาจารย์ในโอกาสต่อไปอีกนะคะ ขออนุโมทนาในกุศลครั้งนี้ กราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงคะ

SupawanGreen: สาธุค่ะ ตัดสินใจจากเสียงตอบเมื่อสอบอารมณ์ ปรากฏว่าราว ๗๐% ของผู้อบรมที่ตะโกนด้วยความมั่นใจว่า เห็น สภาวะช่องว่างของใจหรือ วิตติสุข หรือ นิพพานขมิลง นี่ล้วนเป็นการทำให้ชาวโลกเห็นว่า เรื่องการเห็น สภาวะนิพพานเป็นเรื่องง่ายพอสมควร ไม่ได้ยากอย่างที่ถูกทำให้เข้าใจผิดมานาน พวกเราจึงต้องช่วยกันเขียนและป่าวประกาศใหม่นะคะ ว่าทุกคนไปนิพพานได้ทั้งนั้น ขอให้ทำอย่างถูกวิธีการของการเอาสติมาปักที่ฐาน และมีปัญญาหัวหอกจาก ครูบาอาจารย์เท่านั้นว่า ช่องว่างที่เห็นว่างๆ ในใจที่เรียบง่ายมากๆ คือ นิพพาน

- การมาอบรมที่วังรีครั้งนี้ อาจารย์ได้เฉลยสิ่งอัศจรรย์นำพาให้พบกับนิพพานขมิลง ซึ่งเป็นสภาวะที่ได้เคยเกิดขึ้นมาก่อนแล้ว ทุกครั้งที่มึสติ รู้ตัวทั่วพร้อม แต่ไม่เคยรู้ว่า นั่นคือ ช่องว่างระหว่างสองความคิด อาจารย์ได้เฉลยช่องว่างนี้ให้แล้ว ว่าเป็นนิพพานขมิลง ขอสัญญาว่าจะนำหลักการที่อาจารย์สอนไปปฏิบัติ จะพยายามรักษาสภาวะช่องว่างนี้ให้อยู่ยาวนานมากขึ้นเรื่อย ๆ เพิ่งมารู้ว่า นี่คือการเอานิพพานเป็นที่พึ่ง แค่นี้เอง อีกประสบการณ์หนึ่งที่อัศจรรย์คือ อาจารย์ได้นำทางให้พวกเรามองความงามและความยิ่งใหญ่ของสุริยเทพในช่วงเช้าของทั้งสองวัน เป็นความอัศจรรย์อย่างยิ่งค่ะ ไม่เคยคิดว่าจะทำได้ กราบขอบพระคุณในความเมตตากรุณา ต่อจากนี้ไป ดิฉันจะช่วยเป็นกำลังเผยแผ่คำสอนของอาจารย์ต่อไป เฝ้ารอวันที่จะพบอาจารย์ปีหน้าค่ะ 🙏🙏🙏

- ชอบแนวการสอนของอาจารย์มากค่ะ เข้าใจง่าย และเห็นสภาวะได้จริง ซึ่งทำให้รู้ว่าสภาวะนิพพานขมิลงนี้ จริง ๆ แล้วเคยเกิดขึ้นกับตัวเองอยู่หลายครั้ง แต่ไม่รู้ว่าเป็นนิพพานขมิลง พอมาเรียนรู้กับอาจารย์ก็ทำให้เข้าใจสภาวะต่าง ๆ มากขึ้น เห็นความสำคัญของปัจจุบันขณะ ที่หมดไป ๆ ที่ละขณะ ๆ ของการเคลื่อนไหวร่างกายและลมหายใจ เห็นสภาวะที่ตัวตนไม่มี ถ้าเราเข้าถึงปัจจุบันขณะจริง ๆ ทำให้คลายความยึดมั่นถือมั่นในช่วงขณะนั้นได้จริง ๆ ค่ะ

- จากสิ่งที่ไม่รู้ มาบัดนี้ ก็รู้แล้วว่า นี่คือนิพพานขมิลง จากที่ได้นั่งสมาธิตามทางครูบาอาจารย์สั่งสอนมาหลายปี ปฏิบัติด้วยความยากลำบาก เพียรพยายามทำมาจนถึงสุดทาง พบความสงบแล้ว แต่ไม่มีปัญญา ไม่รู้ว่าต้องทำอะไรต่อ คือพายุเรือมาถึงฝั่งแล้ว ฝั่งอยู่ข้างหน้าแล้ว แต่เพราะไม่มีปัญญาหัวหอก มาบอกให้เราก้าวเท้าออกจากเรือเพื่อขึ้นฝั่ง ท่านอาจารย์ศุภวรรณได้เป็นผู้ให้แสงสว่าง ให้ปัญญาหัวหอกในความรู้ที่สำคัญส่วนนี้ ทำให้ดิฉันรู้แล้วว่า คนธรรมดา ๆ อย่างเรา ก็มีความสามารถก้าวขึ้นฝั่งพระนิพพานได้ แม้เพียงขมิลงก็ตาม ตอนนี้อย่างไร และสามารถทำได้ด้วยความมั่นใจได้แล้วค่ะ ขอขอบคุณท่านอาจารย์มาก ๆ ค่ะที่ให้แสงสว่างในการขึ้นจากฝั่งครั้งนี้ค่ะ จะนำไปฝึกปฏิบัติ

ให้ขึ้นฝั่งได้บ่อยขึ้นค่ะ ขออานิสงส์ผลบุญนี้ส่งให้ท่านอาจารย์และครอบครัวมีความสุข บริบูรณ์ ในสิ่งที่ปรารถนาค่ะ

SupawanGreen: สาธุค่ะ ใต้ค่ะ คนปฏิบัติธรรมส่วนมากล้วนต้องการไปนิพพานทั้งนั้น แต่ส่วนมากจะขาดปัญญาหัวหอกชี้ทางให้ ทั้ง ๆ ที่อยู่ภูกระดึงแล้ว แต่เพราะไม่มีป้ายบอกทางว่า "ต้อนรับสู่ภูกระดึง" เราก็มองไม่รู้ทางถึงภูกระดึงแล้ว ยิ่งเที่ยวมองหาว่า เอ๊ะ...ภูกระดึงอยู่ที่ไหนนะ นี่แหละที่อาจารย์บอกว่า หลงทางหน้าประตูพระนิพพาน นำเสียดายมาก สาเหตุเพราะแม้ครูบาอาจารย์ที่ท่านได้ถึงภูกระดึงแล้ว ท่านก็ไม่อยากใช้คำใหญ่ ๆ เช่น นิพพาน และยังไปใช้คำอื่น ๆ เช่น พระอาจารย์มั่น ใช้คำว่า ฐิติภูตัง ลูกศิษย์ก็เอาเจอรี่ไปตีความ หรือ จินตนาการเป็นอื่นไปอีก เราจึงไม่ถึงนิพพานสักที อาจารย์จึงตัดสินใจว่า เราต้องเอาคำว่านิพพาน กลับคืนสู่สังคมของชาวพุทธไทยให้ได้ การที่พวกเราเห็นสภาวะนิพพานตามได้ เช่นนี้ ย่อมตอกย้ำว่า ไม่ใช่เป็นเรื่องยากแต่อย่างใดเลย ใคร ๆ ก็ทำได้จริง ๆ จะช่วยเป็นกำลังใจให้กับท่านอื่น ๆ ที่จะเข้ามาหาความรู้เรื่อง นิพพานัง ประมัญญัง ได้มากขึ้นค่ะ และพวกเราก็มีกำลังใจปฏิบัติมากขึ้น กระโดดขึ้นรถไฟขบวนรถด่วน หรือ รถไฟจรด ที่จะพาเราไปถึงฝั่งแห่งพระนิพพานอย่างถาวรในชาตินี้กันเลยทีเดียว ต้องคิดให้ได้ว่า ชาตินี้จะเป็นชาติสุดท้ายของเราแล้วค่ะ สาธุ และอนุโมทนาบุญกับทุกท่านที่เข้าอบรมค่ะ และขอให้เป็นสะพานบุญกับคนรอบข้างที่คุณรักนะคะ สาธุ สาธุ สาธุ

เข้านี้ อาจารย์ก็ขึ้นไปชั้น ๔๔ ของคอนโด แก่งแขวนในขณะดูสุริยเทพท่าน และขอบพระคุณท่านที่เปิดโอกาสให้พวกเราได้ชมความยิ่งใหญ่และสวยงามของท่านอย่างทั่วถึงกัน อาจารย์เชื่อว่า ทุกคนดูสุริยเทพท่านได้ทั้งนั้นแหละ เพียงแต่ต้องมีผู้นำให้ดูก่อนเท่านั้น ครั้งแรกที่อาจารย์อยากจะมองท่านนั้นเหมือนกับท่านมาจับหน้าเราให้หันไปมองท่าน เป็นพลังที่แรงมากจนฝืนไม่ได้เลย วันนั้นถึงมองท่านได้ เพราะกลัวตาบอด และเป็นคนไม่ชอบแสงจ้าเกินไป มาอนเมืองไทย ต้องเอาที่ปิดตาติดมาด้วยเสมอ แต่บัดนี้ก็เปลี่ยนไปแล้ว ครั้งแรก ท่านเอาฝ่าสีด้ามปิดให้ เหมือนเราดูสุริยุปราคา แบบเต็มดวง ทำให้เห็นความอลังการของแสงที่รูดออกมารอบๆ ฝ่าครอบ ทำเราดูท่านได้อย่างสบายๆโดยไม่ต้องหยีตา แต่ก็นึกไม่ถึงว่า จะสามารถพาลูกศิษย์ให้ดูตามได้มากมายหลายคนเช่นนี้ นี่ก็ต้องเป็นเรื่องความต้องการของสุริยเทพท่านแน่นอน ที่ต้องการให้คนได้ชมท่าน สื่อสารกับท่าน อาจารย์ก็เหมือนกับทำหน้าที่ให้ท่านได้สำเร็จ และคนที่ชมท่านได้จะต้องมีมากขึ้นเรื่อย ๆ แน่นนอน สาธุกับทุกท่านค่ะ